

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

08.03.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Przyjęta przez podatnika klasyfikacja PKWiU towaru lub usługi dla celów VAT podlega merytorycznej ocenie przez organ podatkowy, wyrok NSA z 21 października 2020 r., sygn. I FSK 150/18 _____ 3

Wypłata zysku przez spółkę osobową nie stanowi transakcji kontrolowanej w rozumieniu przepisów dotyczących cen transferowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lutego 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.891.2020.1.MS _____ 4

Przyjęta przez podatnika klasyfikacja PKWiU towaru lub usługi dla celów VAT podlega merytorycznej ocenie przez organ podatkowy, wyrok NSA z 21 października 2020 r., sygn. I FSK 150/18

Naczelny Sąd Administracyjny w orzeczeniu z 21 października 2020 r. (sygn. I FSK 150/18) uznał, iż organ podatkowy wydający interpretację indywidualną jest zobowiązany do oceny merytorycznej klasyfikacji towaru lub usługi w oparciu o Polską Klasyfikację Wyborów i Usług (PKWiU). Przy czym, należy wskazać, iż w omawianej sprawie klasyfikacja PKWiU nie była przedmiotem stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego we wniosku o wydanie interpretacji.

Omawiany wyrok NSA dotyczył sporu podatnika z organem w kwestii opodatkowania VAT usług montażu specjalistycznych urządzeń elektrycznych. Przedmiotem sporu było ustalenie, czy usługi te podlegają pod reżim odwrotnego obciążenia, tj. czy mogą zostać zaklasyfikowane do odpowiedniego grupowania PKWiU wymienionego w nieobowiązującym już załączniku nr 14 do ustawy o VAT.

Formułując wniosek o interpretację podatnik nie podał w opisie stanu faktycznego, jak jego zdaniem należy zaklasyfikować świadczone usługi. Informacja ta została podana w uzasadnieniu własnego stanowiska w sprawie. Zadaniem organu, ta informacja powinna znaleźć się w opisie stanu faktycznego. Zatem skoro podatnik po wezwaniu do uzupełnienia wniosku nie zamieścił stosownej odpowiedzi, organ wydał postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia i podtrzymał je po złożeniu przez Spółkę zażalenia.

Dopiero na etapie postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Olsztynie podatnik uzyskał korzystne rozstrzygnięcie, podtrzymane następnie przez NSA, potwierdzające, że przyjęta przez podatnika klasyfikacja towaru lub usługi będąca przedmiotem czynności, o których stanowi art. 5 ustawy o VAT podlega ocenie merytorycznej przez organ podatkowy. W wyroku stwierdzono również, że jeżeli organ podatkowy uznaje,

że podany przez podatnika opis czynności pozostaje w oczywistej sprzeczności z podanym przez niego symbolem statystycznym PKWiU klasyfikującym tę czynność, a od tego zależy określenie sposobu opodatkowania, powinien w tym zakresie wskazać nieprawidłowość podanej klasyfikacji.

Komentarz eksperta

Analizowane orzeczenie NSA jest korzystnym i ważnym rozstrzygnięciem dla podatników, którzy wielokrotnie spierali się z organami, co do kwestii zastosowania PKWiU i wynikających z tego skutków podatkowych na gruncie VAT. Potwierdza bowiem, że organ interpretacyjny jest zobowiązany do oceny przedstawionego przez podatnika grupowania PKWiU danego towaru lub usługi, co bezpośrednio ma przełożenie na zasady opodatkowania VAT, np. stawkę podatku lub też objęcie specjalną procedurą. Jednocześnie, w ocenie NSA, organ jest zobowiązany do oceny zasadności stosowanego PKWiU o ile dane grupowanie nie zostało wprost podane w treści stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego. Orzeczenie ma szczególnie istotne znaczenie, na gruncie ustawy o VAT obowiązującej przed wejściem w życie nowej matrycy stawek VAT, gdzie zarówno towary, jak i usługi były klasyfikowane w oparciu o PKWiU (tj. przed 1 lipca 2020 r.)

Należy również zauważyć, że aktualnie kwestia ustalenia właściwego PKWiU, jest przedmiotem Wiążącej Informacji Stawkowej i to w ramach tej instytucji organy są zobowiązane do dokonania klasyfikacji towarów lub usług. Co więcej, dokonana w ten sposób klasyfikacja jest wiążąca dla organów i w przypadku zastosowania się do niej podatnik ma pełną ochronę.

SZYMON RAUT
DORADCA PODATKOWY

Wypłata zysku przez spółkę osobową nie stanowi transakcji kontrolowanej w rozumieniu przepisów dotyczących cen transferowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lutego 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.891.2020.1.MS

W przedmiotowej sprawie Wnioskodawca będący współnikiem spółki komandytowej podjął wątpliwości, czy wypłata zysku takiej spółki stanowi transakcję kontrolowaną w rozumieniu przepisów o cenach transferowych i czy jako taka podlega obowiązkowi dokumentacyjnemu i sprawozdawczemu w zakresie cen transferowych, o ile spełnione zostaną pozostałe warunki, o których mowa w przepisach ustawy PIT oraz ustawy CIT.

W stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 stycznia 2019 r. dokumentowaniu podlegają transakcje kontrolowane, które oznaczają identyfikowane na podstawie rzeczywistych zachowań stron działania o charakterze gospodarczym, w tym przypisywanie dochodów do zagranicznego zakładu, których warunki zostały ustalone lub narzucone w wyniku powiązań. Określenia „gospodarczy”, ani „charakter gospodarczy” nie zostały zdefiniowane ani w ustawie PIT ani w ustawie CIT.

W ocenie Wnioskodawcy, wypłata zysku wypracowanego przez spółkę osobową, wiąże się z funkcjonowaniem spółek osobowych – wspólnicy spółek osobowych uczestniczą w osiągniętym zysku poprzez udział w zysku. Samej wypłaty zysku nie można jednak postrzegać bezpośrednio jako działania gospodarczego w sensie, o którym mowa powyżej. Zysk wypłacany przez spółkę osobową stanowi wynagrodzenie m.in. za powierzony kapitał, ale wypracowany zysk, jak i jego podział, oraz wypłata, analogicznie do dywidendy wypłacanej przez spółki kapitałowe, są konsekwencją działalności gospodarczej np. produkcyjnej, usługowej, handlowej, nie zaś takim działaniem sensu stricto, a więc zdarzenia takie nie stanowią działania o charakterze gospodarczym.

Wypłata zysku przez spółkę osobową wspólnikom tej spółki nie mieści się zatem w definicji transakcji kontrolowanej, a więc nie podlega obowiązkowi sporządzenia (lokalnej) dokumentacji cen transferowych i innym obowiązkom sprawozdawczym wynikającym z ustawy PIT.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w wydanej przez siebie interpretacji uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Komentarz eksperta

Wątpliwości Wnioskodawcy najprawdopodobniej wynikały z rozporządzeń Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie informacji o cenach transferowych (dotyczących odpowiednio PIT i CIT) oraz objaśnień do tych rozporządzeń, z których wynikało, iż w ramach informacji o cenach transferowych TPR należało wykazywać m.in. wypłatę zysku ze spółki niebędącej osobą prawną na rzecz jej wspólników (transakcje oznaczone odpowiednio kodem 1505 oraz 2505).

Obowiązek raportowania takich zdarzeń wydawał się zaskakujący w świetle dotychczasowego podejścia organów, które to w stanie prawnym obowiązującym do końca 2018 r. w wydawanych przez siebie interpretacjach indywidualnych uznawały, że wypłata przez spółkę niebędącą osobą prawną na rzecz wspólników zaliczek na poczet zysku nie stanowi zdarzenia podlegającego obowiązkowi dokumentacyjnemu w zakresie cen transferowych. W kwestii uznania wypłaty dywidendy za transakcję kontrolowaną wypowiedział się również ostatnio wiceminister finansów Jan Sarnowski w odpowiedzi z 22 sierpnia 2020 r. na interpelację poselską nr 9368. Minister potwierdził, że wypłata dywidendy nie podlega regulacjom o cenach transferowych, bo nie można jej postrzegać jako działania w celu zarobkowym, wykonywanego „w sposób ciągły”.

W przypadku wypłaty zysku ze spółki osobowej, ale również w przypadku innych podobnych czynności wynikających z KSH, np. wypłaty środków pieniężnych z tytułu rozwiązania spółki osobowej, analogicznie jak w przypadku wypłaty dywidendy, trudno mówić o gospodarczym charakterze zdarzenia. Ponadto, nie ma tu możliwości narzucenia warunków takiego zdarzenia, które mogłyby odbiegać od warunków rynkowych. Należy również założyć, iż skoro wypłata zysku przez spółkę osobową stanowi transakcję analogiczną do dywidendy, mając na względzie racjonalność ustawodawcy takie zdarzenie tym bardziej nie powinno podlegać regulacjom o cenach transferowych. Dlatego też stanowisko Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej należy uznać za właściwe.

Końcowo warto podkreślić, iż w rozporządzeniu z dnia 18 grudnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie TPR wypłata zysku ze spółki niebędącej osobą prawną nie została już uwzględniona w katalogu transakcji podlegających raportowaniu, a zatem ustawodawca zauważył i skorygował swój błąd w tym zakresie, w związku z czym brak obowiązków dokumentacyjnych i sprawozdawczych w odniesieniu do takich czynności nie powinien już budzić wątpliwości podatników.

KATARZYNA ZAPALSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zakres prawa do odliczenia podatku naliczonego od zakupów inwestycyjnych, związanych z budową dworca lokalnego, wyrok NSA z 24 listopada 2020 r., sygn. I FSK 1930/19	7
W przypadku zmiany zasad rachunkowości o skutku retrospektywnym powinna nastąpić korekta podatku bankowego (deklaracji na podatek bankowy), wyrok WSA w Gliwicach z 27 października 2020 r., sygn. I SA/GL 169/20	7
Przekształcenie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w prawo pełnej własności w zamian za uiszczenie opłaty stanowi dostawę towarów, wyrok TSUE z 25 lutego 2021 r., sygn. C-604/19	7
Kwestia zgodności z Konstytucją RP art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 lutego 2021 r., sygn. SK 39/19	7
Wskutek wniesienia aportem przedsiębiorstwa do spółki komandytowej nie dojdzie do zmiany lub odnowienia umowy leasingu, o której mowa w art. 8 ustawy nowelizującej z dnia 23 października 2018 r., wyrok WSA w Białymstoku z 28 października 2020 r., sygn. I SA/BK 591/20	8
Limit, o którym mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT, wylicza się bez uwzględnienia przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów uzyskanych z działalności wolnej od podatku, na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, wyrok NSA z 28 października 2020 r., sygn. II FSK 2568/19	8

Zakres prawa do odliczenia podatku naliczonego od zakupów inwestycyjnych, związanych z budową dworca lokalnego, wyrok NSA z 24 listopada 2020 r., sygn. I FSK 1930/19

Gmina w odniesieniu do odliczenia podatku naliczonego od zakupów inwestycyjnych, związanych z budową dworca lokalnego, w sytuacji gdy wybudowany dworzec wykorzystywany jest do działalności gospodarczej prowadzonej przez jednostkę budżetową gminy, przy jednoczesnym poborze przez tę jednostkę od przewoźników opłaty za korzystanie z dworca, mającej publicznoprawny charakter, obowiązana jest do stosowania art. 86 ust. 2a-2h ustawy VAT.

W przypadku zmiany zasad rachunkowości o skutku retrospektywnym powinna nastąpić korekta podatku bankowego (deklaracji na podatek bankowy), wyrok WSA w Gliwicach z 27 października 2020 r., sygn. I SA/GL 169/20

W analizowanej sprawie doszło do naruszenia art. 5 ust. 3 ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych w zw. z art. 4 ust. 1 i art. 18 ustawy o rachunkowości, albowiem organ błędnie zinterpretował wskazane przepisy uznając, że podstawa opodatkowania w podatku bankowym musi być tylko formalnie zgodna z ówczesnie (historycznie) prowadzoną polityką rachunkowości, a nie musi oddawać materialnej zgodności z prawidłową polityką rachunkowości.

Natomiast, prawidłowa wykładnia art. 5 ust. 3 ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych w zw. z art. 4 ust. 1 i art. 18 ustawy o rachunkowości nakazuje uznać, że podstawą opodatkowania w podatku bankowym powinna być wartość aktywów spółki wynikająca z zestawienia obrotów i sald uwzględniająca zmianę polityki rachunkowości mającej skutek retrospektywny, tak aby była zapewniona nie tylko formalna ale i też materialna zgodność podatku bankowego z polityką rachunkowości. W konsekwencji, jeżeli podstawa opodatkowania została ustalona w niewłaściwej wysokości, to obowiązkiem podatnika jest dokonanie jej korekty, tak żeby zobowiązanie podatkowe zostało ustalone w prawidłowej wysokości. Jeśli

przepisy podatkowe nie określają momentu, w którym taka korekta powinna zostać ujęta (a przepisy ustawy o podatku od niektórych instytucji finansowych o tym nie mówią), to taką korektę należy ująć w pierwotnym okresie.

Przekształcenie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w prawo pełnej własności w zamian za uiszczenie opłaty stanowi dostawę towarów, wyrok TSUE z 25 lutego 2021 r., sygn. C-604/19

1) Artykuł 14 ust. 2 lit. a dyrektywy Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przekształcenie prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w prawo pełnej własności przewidziane w przepisach krajowych w zamian za uiszczenie opłaty stanowi dostawę towarów w rozumieniu tego przepisu.

2) Dyrektywę 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że przy przekształceniu prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w prawo pełnej własności przewidzianym w przepisach krajowych w zamian za uiszczenie opłaty na rzecz gminy będącej właścicielem nieruchomości, co pozwala jej na uzyskanie z tego tytułu dochodu o charakterze stałym, z zastrzeżeniem weryfikacji, jakich powinien dokonać sąd odsyłający, ww. gmina działa w charakterze podatnika w rozumieniu art. 9 ust. 1 Dyrektywę 2006/112, a nie jako organ władzy publicznej w rozumieniu art. 13 ust. 1 Dyrektywę 2006/112.

Kwestia zgodności z Konstytucją RP art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 lutego 2021 r., sygn. SK 39/19

Art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rozumiany w ten sposób, że o związaniu gruntu, budynku lub budowli z prowadzeniem działalności gospodarczej decyduje wyłącznie posiadanie gruntu, budynku lub budowli przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą, jest niezgodny z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 84 Konstytucji RP.

Wskutek wniesienia aportem przedsiębiorstwa do spółki komandytowej nie dojdzie do zmiany lub odnowienia umowy leasingu, o której mowa w art. 8 ustawy nowelizującej z dnia 23 października 2018 r., wyrok WSA w Białymstoku z 28 października 2020 r., sygn. I SA/BK 591/20

W przedstawionym stanie faktycznym zmiana umowy co do podmiotu korzystającego (leasingobiorcy) nie wpływa na prawa i obowiązki w zakresie prawa podatkowego odnoszące się do treści umowy leasingu, która w tym zakresie nie uległa zmianie. Wniesienie aportem przedsiębiorstwa do spółki komandytowej, w skład którego wchodzi umowa leasingu zawarta przed dniem 1 stycznia 2019 r., nie spowoduje zmiany umowy w znaczeniu art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw [dalej: **ustawa nowelizująca**], albowiem rozszerzenie z mocy kodeksu cywilnego zakresu podmiotów odpowiedzialnych (poprzez ustanowienie odpowiedzialności solidarnej) za realizację umowy leasingu w oparciu o treść art. 55(4) kodeksu cywilnego nie stanowi zmiany umowy.

Zmiany umowy nie narzuca również treść art. 93a § 5 ordynacji podatkowej, statuującej instytucję następstwa prawnego w przypadku wniesienia przedsiębiorstwa jednoosobowego do spółki osobowej. Stosunek prawny z umowy leasingu, który został zawarty przed dniem 31 grudnia 2018 r. przez komandytariusza, będący elementem przedsiębiorstwa komandytariusza w chwili wniesienia go aportem do spółki, nie zmienia swojego charakteru - wszelkie parametry, ani przedmiot umowy nie ulegają zmianie. Zarówno wartość przedmiotu leasingu, wysokość miesięcznych zobowiązań, sposób zabezpieczenia i czas trwania umowy pozostaje bez zmian.

Ponadto, leasingobiorca jest nadal zobowiązany z umowy leasingu, albowiem nie zostaje on zwolniony z długu. Wynikiem zawarcia porozumienia nie jest zmiana lub zawarcie nowej umowy, lecz kontynuacja dotychczasowej. A zatem do zaistniałego stanu faktycznego nie można odnieść przepisu art. 8 ust. 2 ustawy nowelizującej rozumianego jako zmiana, albowiem do zmiany umowy de facto nie dochodzi.

Reasumując, jeżeli po dniu 31 grudnia 2018 r. doszło do takich zdarzeń faktycznych, jak przedstawiono powyżej w stosunku do umów leasingu samochodu osobowego zawartych przed dniem

1 stycznia 2019 r., to późniejsze porozumienie trójstronne, w ramach którego leasingodawca i leasingobiorca oświadczą, że wyrażą zgodę na przejście praw i obowiązków leasingobiorcy wynikających z umowy leasingu przez spółkę, z jednoczesnym zastrzeżeniem, że porozumienie nie stanowi odnowienia długu i zwolnienia z długu leasingodawcy, nie będzie zmianą ani odnową umowy w trybie art. 8 ust. 2 ustawy nowelizującej.

Limit, o którym mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT, wylicza się bez uwzględnienia przychodów oraz kosztów uzyskania przychodów uzyskanych z działalności wolnej od podatku, na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, wyrok NSA z 28 października 2020 r., sygn. II FSK 2568/19

Wynik wykładni językowej i systemowej doprowadza do wniosku, że w związku z jednoznacznym i bezpośrednim odesłaniem zawartym w art. 15e ust. 4 ustawy CIT do odpowiedniego stosowania art. 7 ust. 3 ustawy CIT przy wyliczaniu limitu, o którym mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT, a także nadwyżki ponad ten limit – czyli koniecznością uwzględnienia modyfikacji sposobu wyliczenia tegoż limitu i nadwyżki - nie należy uwzględniać przychodów i kosztów uzyskania przychodów ze źródeł przychodów, z których dochód nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo jest wolny od podatku.

W realiach faktycznych niniejszego sporu interpretacyjnego takim źródłem jest dochód osiągnięty przez spółkę z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE na podstawie zezwolenia. Punktem wyjścia dla takiego wniosku jest wykładnia językowa przepisu art. 15e ust. 4 ustawy CIT, w którym umieszczone odesłanie nie pozostawia żadnych wątpliwości interpretacyjnych, co do konieczności uwzględnienia, przy stosowaniu wyliczenia limitu opisanego w przepisie art. 15e ust. 1 ustawy CIT, mechanizmu ujętego w art. 7 ust. 3 ustawy CIT.

Z kolei uwzględnienie tego mechanizmu, będące przejawem wykorzystania metody wykładni systemowej wewnętrznej doprowadza do zrekonstruowania normy materialnoprawnej potwierdzającej brak zastosowania ograniczenia z art. 15e ust.1 ustawy CIT do dochodów uzyskiwanych z tzw. działalności strefowej. Bezpośrednio z przepisu art. 7 ust. 3 ustawy CIT wynika, że przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu, nie uwzględnia się przychodów i kosztów działalności prowadzonej w SSE; do odpowiedniego stosowania tego przepisu odsyła przepis art. 15e ust. 4 ustawy CIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty zapłaconej wykonawcy robót w związku z rezygnacją z części robót , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.551.2020.1.ŚŚ	10
Przedawniona wierzytelność odsetkowa jako przychód , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.531.2020.1.BK	10
Twórczy charakter działalności B+R , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.602.2020.1.PC	11
Kwestia odliczenia VAT od wydatków na infrastrukturę drogową , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 lutego 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.685.2020.1.IG	11
Zakres prawa do rozliczenia na gruncie VAT prowizji banku z tytułu usług faktoringu odwrotnego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lutego 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.486.2020.1.AC	12

Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty zapłaconej wykonawcy robót w związku z rezygnacją z części robót, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.551.2020.1.ŚS

Poniesiony przez spółkę wydatek w postaci kwoty zapłaconej wykonawcy robót w związku z rezygnacją z wykonania części robót nie może stanowić kosztu podatkowego. Niewymienienie płatności wskazanej przez spółkę w stanie faktycznym w negatywnym katalogu zawartym w art. 16 ust. 1 ustawy CIT nie oznacza, że automatycznie można takie wydatki uznać za koszt podatkowy. Aby wydatek mógł zostać uznany za koszt uzyskania przychodów, powinien spełniać ogólną definicję kosztów wskazaną w art. 15 ust. 1 ustawy CIT, tj. pomiędzy poniesionym kosztem, a potencjalnym przychodem musi bowiem zaistnieć związek przyczynowo-skutkowy, albowiem musi być to wydatek poniesiony w celu uzyskania przychodu, zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.

W opisanym stanie faktycznym nie sposób dopatrzeć się takiego związku, bowiem spółka nie zrealizowała w planowanym przez siebie zakresie przedsięwzięcia związanego z przetwarzaniem osadów ściekowych, ponieważ musiała zrezygnować z części robót z przyczyn wskazanych w opisie stanu faktycznego, co oznacza, że nie będzie uzyskiwała w przyszłości przychodów z tej części przedsięwzięcia.

Zatem, opłata jaką zobowiązana jest zapłacić kontrahentowi w związku z rezygnacją z przeprowadzenia części robót związanych z ww. przedsięwzięciem nie ma i nie będzie mieć jakiegokolwiek związku przyczynowo-skutkowego z osiąganymi przez spółkę przychodami z prowadzonej działalności gospodarczej. Nie przyczyni się też do zachowania, ani do zabez-

pieczenia źródła przychodu z tej działalności, ponieważ planowane przedsięwzięcie we wskazanym wyżej zakresie nie zostanie w ogóle zrealizowane. Tym samym, nie będzie przynosiło żadnych przychodów oraz nie będzie zabezpieczało czy też zachowywało źródła przychodów z tego tytułu.

Przedawniona wierzytelność odsetkowa jako przychód, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 17 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.531.2020.1.BK

Art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. ustawy CIT dotyczy wszelkiego rodzaju umorzonych lub przedawnionych zobowiązań (za wyjątkiem pożyczek z Funduszu Pracy oraz wymienionych w art. 12 ust. 4 pkt 8 ustawy CIT zobowiązań związanych z określonego rodzaju postępowaniami). W kontekście art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT jako przychód podatkowy należy kwalifikować każdą przedawnioną wierzytelność, a więc także odsetkową. W sytuacji gdy odsetki stały się wymagalne, a kontrahent je umorzył bądź uległy one przedawnieniu, wartość takich odsetek będzie stanowiła przychód określony w art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT.

Wystarczy zatem istnienie zobowiązania pieniężnego po stronie podatnika i jego przedawnienia. Jeżeli więc zobowiązanie odsetkowe ulegnie przedawnieniu, to dojdzie do wzbogacenia po stronie dłużnika będącego stroną tego stosunku prawnego z tego powodu, że dłużnik przestanie być zobowiązany do świadczenia, a środki pieniężne, które powinien w postaci odsetek przekazać w ramach wymaganego świadczenia pozostaną w jego majątku, powiększając ten majątek w sposób definitywny. Zatem, wartość przedawnionych zobowiązań odsetkowych stanowić będzie dla spółki przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem CIT.

Twórczy charakter działalności B+R, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 lutego 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.602.2020.1.PC

Działania wymienione we wniosku takie jak: opracowanie strategii firmy na lata 2021–2025, opracowanie strategii marketingowej firmy na lata 2021–2025, opracowanie planu wdrożenia kontrolingu w firmie na rok 2021 oraz wdrożenie SAP i integracja z systemem B2B B. (tj. poprawa efektywności pracy, wprowadzenie rachunkowości zarządczej w firmie), nie spełniają kryteriów pozwalających uznać prowadzone przez podatnika prace za prace badawczo-rozwojowe oraz nie można uznać, że działania te mają charakter twórczy.

Twórczy charakter działalności badawczo-rozwojowej może przejawiać się opracowywaniem nowych koncepcji, narzędzi, rozwiązań niewystępujących dotychczas w praktyce gospodarczej podatnika lub na tyle innowacyjnych, że w znacznym stopniu odróżniają się od rozwiązań już funkcjonujących u podatnika. Cecha twórczości związana jest przede wszystkim z rezultatem działalności człowieka o charakterze kreatywnym i jest spełniona wówczas, gdy istnieje nowy wytwór intelektu. Tylko te działania podatnika można zaliczyć do działalności badawczo-rozwojowej, które wyczerpują znamiona definicji zawartej w treści art. 4a pkt 26 ustawy CIT, co oznacza, że aktywność podatnika powinna być nastawiona na tworzenie nowych i oryginalnych rozwiązań, często o charakterze unikatowym (które nie mają odtwórczego charakteru), związane z postępem naukowym, czy technologicznym. Natomiast, wymienione we wniosku działania podatnika stanowią wyłącznie usprawnienie funkcjonowania prowadzonej działalności gospodarczej i związane są z bieżącym funkcjonowaniem spółki.

Kwestia odliczenia VAT od wydatków na infrastrukturę drogową, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 15 lutego 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.685.2020.1.IG

Należy wskazać, że w analizowanej sprawie pomiędzy wydatkami poniesionymi na realizację inwestycji drogowej a czynnościami opodatkowanymi VAT istnieje związek przyczynowo-skutkowy. Jak wynika z opisu zdarzenia, realizacja inwestycji drogowej odbywała się wyłącznie w związku z inwestycją mieszkaniową - inwestycja była niezbędna do prawidłowego funkcjonowania inwestycji mieszkaniowej, brak odpowiedniego połączenia z siecią dróg publicznych uniemożliwiłoby lub utrudniałoby korzystanie z inwestycji mieszkaniowej, co w konsekwencji oznaczałoby znacznie niższą wartość rynkową inwestycji i możliwy do uzyskania przychód ze sprzedaży lokali mieszkalnych i usługowych.

Zatem, wybudowanie inwestycji drogowej służyło zapewnieniu możliwości wykonywania przez spółkę czynności opodatkowanych, polegających na sprzedaży wybudowanych lokali mieszkalnych i usługowych. Wobec tego w niniejszej sprawie zostały spełnione podstawowe warunki uprawniające do odliczenia podatku VAT, określone w art. 86 ust. 1 ustawy VAT, ponieważ wydatki ponoszone w związku z ww. inwestycją drogową były konieczne w prowadzonej przez spółkę działalności gospodarczej i mają związek z czynnościami podlegającymi opodatkowaniu VAT. W związku z tym, spółka - na zasadach określonych w art. 86 ust. 1 ustawy VAT - ma prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących wydatki na realizację inwestycji drogowej.

Zakres prawa do rozliczenia na gruncie VAT prowizji banku z tytułu usług faktoringu odwrotnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 lutego 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.486.2020.1.AC

Z opisu sprawy wynika, że polska spółka świadczy na rzecz kontrahenta będącego firmą z siedzibą w Niemczech usługi. Kontrahent z Niemiec (dłużnik) wydłużył termin zapłaty za usługi spółki z 30 do 60 dni, jednocześnie zaproponował możliwość wcześniejszej zapłaty przy udziale banku, z którym zawarł umowę na zasadzie faktoringu odwrotnego. Spółka również została na podstawie umowy skonfigurowana w systemie CSC w banku, czego konsekwencją jest umowa wyrażająca zgodę na pobranie przez ten bank opłaty procentowej od kwoty realizowanego zadłużenia. W ramach tej umowy, kontrahent z Niemiec (dłużnik) składa w banku irlandzkim otrzymane od spółki faktury do wcześniejszej zapłaty, bank automatycznie generuje raport przesłanych faktur do realizacji pod nazwą „Raport przesłanych faktur”, który spółka otrzymuje drogą elektroniczną. Płatność następuje automatycznie po 2 dniach roboczych w euro na konto walutowe spółki, pomniejszona o prowizję należną bankowi. Dokumentem potwierdzającym pełne szczegóły płatności jest kolejny raport pod nazwą - „Raport opłaconych faktur”. Raport ten zawiera informacje o każdej indywidualnej fakturze w tym numer faktury, wartość nominalną faktury i potrąconą prowizję przez bank. Bank nie wystawia dla spółki faktury za pobraną prowizję. Należy stwierdzić, że w analizowanym przypadku bank świadczy na rzecz spółki usługi, za które otrzymuje od spółki wynagrodzenie w postaci pobranej przez bank prowizji (pobranej przez bank opłaty procentowej od kwoty realizowanego zadłużenia). Jednocześnie spółka posiadająca siedzibę w Polsce jest podatnikiem, o którym mowa w art. 28a ustawy VAT. Przy tym, dla świadczonych na rzecz spółki przez bank usług przepisy nie przewidują szczególnych zasad ustalania miejsca świadczenia.

Z uwagi na powyższe, w analizowanej sprawie miejsce świadczenia usług (realizowanych przez bank na rzecz spółki) należy ustalić zgod-

nie z ogólną zasadą dotyczącą ustalania miejsca świadczenia usług, o której mowa w art. 28b ustawy VAT. W przypadku, gdy usługi nabywane od banku przez spółkę nie są świadczone dla stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej spółki znajdującego się w innym kraju niż terytorium Polski, stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT podlegają opodatkowaniu w Polsce, tj. w kraju, w którym usługobiorca (wnioskodawca) posiada siedzibę działalności gospodarczej. Przy czym, usługodawcą jest bank irlandzki w Dublinie posługujący się numerem NIP nienadany na terytorium Polski, zatem należy uznać, że w analizowanym przypadku jest spełniony warunek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy VAT. Natomiast, gdy spółka jest podatnikiem, o którym mowa w art. 15 ustawy VAT w analizowanym przypadku jest również spełniony warunek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy VAT. W konsekwencji spełnione są wszystkie warunki niezbędne do zastosowania art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT.

Wobec tego, pomimo braku wystawiania przez bank faktur (dokumentujących świadczenie usług na rzecz spółki), jest on zobowiązany do opodatkowania na terytorium Polski nabywanych od banku usług. Spółka z tytułu nabycia usług od banku jest podatnikiem podatku VAT, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, zobowiązany do rozliczenia podatku VAT w ramach importu usług, o którym mowa w art. 2 pkt 9 ustawy VAT. Przy tym wskazać należy, że podstawą opodatkowania jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą bank otrzymuje od spółki z tytułu świadczenia usług, tj. pobrana przez bank prowizja (pobrana przez bank opłata procentowa od kwoty realizowanego zadłużenia). Co więcej należy wskazać, że przepisy regulujące podatek VAT obecnie nie nakładają obowiązku stosowania dokumentów wewnętrznych w przypadku rozpoznawania importu usług. Niemniej jednak, pomimo braku obowiązku, spółka może stosować dokumenty wewnętrzne w przypadku rozpoznawania importu usług. W konsekwencji w związku z potrąceniem prowizji przez bank (na podstawie raportu) spółka powinna rozpoznać na terytorium Polski import usług (świadczenie usług ze strony banku z siedzibą w Dublinie).

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl